PRZEGLĄD
ROLNICZY, HANDLOWY I PRZEMYSŁOWY.

Pismo bezpłatne, wychodzące dwa razy na tydzień przy DZIENNIKU WARSZAWSKIM.

Nr 60.

WARSZAWA. PONIEDZIAŁEK. — d. 20 Lipca / 1 Sierpnia 1853 roku.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE.

KONWENCJA POCZTOWA

ZAWARTA POMIĘDZY

NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM WSZECH ROSJI

i

Najjaśniejszym Królem Pruskiem

24 grudnia 1851 (5 stycznia 1852).

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ i Samowładca Wszech-Rossyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car-Kazański, Car-Astrachański, Król Polski, Car Sybirski, Car Chersońsko-Taurycki, Pan na Pskowie i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estoński, Inflantski, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bulgarski i innych; Pan i Wielki Książę Niższego Nowogrodu, Czernihowski, Rjazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondijski, Witebski, Mścisławski, i Panujący całéj stronie Północnéj, Pan ziemi Iwerskiéj, Kartalińskiéj, Gruzyjskiéj i Kabardyńskiéj i krainy Ormiańskiéj, Książę Dziedziczny i Władca Książąt Czerkaskich, Górskich i innych; Następca Norwegski, Książę Szlezwicko-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarseński i Oldenburgski, etc., etc , etc.

Czynimy wiadomo niniejszem, że za wspólną zgodą pomiędzy Nami i Najjaśniejszym Królem Pruskim, obustronni pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali, jeden w Petersburgu 24 grudnia (5 stycznia) 1851/2, a drugi w Berlinie 12 (24) grudnia 1851 r., konwencją, dotyczącą stosunków pocztowych pomiędzy obustronnemi Państwami Naszemi, która co do słowa brzmi jak następuje:

Zaprowadzenie w Prusiech nowéj zniżonéj taryfy portoryjnéj, zmiany wzajemnych stosunków pomiędzy zarządami pocztowemi Niemieckiemi, wynikłe z urządzenia Związku pocztowego Niemieckiego, i przejście zarządu pocztowego Polskiego pod zawiadywanie Cesarsko-Rosyjskiego departamentu, wymagały zmiany przepisów, postanowionych, tak w konwencji pocztowéj z d. 20 marca 1827 r. co do stosunków pocztowych, pomiędzy Królestwem Polskiem i Prusami, jako i w umowie z dnia 21 maja (2 czerwca) 1843 r., w przedmiocie stosunków pocztowych pomiędzy Rosją i Prusami.

Z tego powodu NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rosji i Najjaśniejszy Król Pruski, uchwalili, zamienić wyż-wzmiankowane dwie konwencje nową umową, względem stosunków pocztowych pomiędzy obustronnemi Państwami, i na ten koniec mianowali swoimi pełnomocnikami.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszech Rosji Swojego radzcę tajnego, dyrektora departamentu pocztowego i poczt-dyrektora Petersburgskiego, Teodora *Prjaniszmkowa*, kawalera orderów: św. Aleksandra Newskiego i Orła Białego, św. Włodzimierza klasy 2éj wielkiego krzyża, św. Anny klasy 1éj i św. Stanisława klasy 1éj, Królewsko-Pruskiego orderu Orła Czerwonego 1éj klasy i t. d.

Najjaśniejszy Król Pruski, Swojego jeneralnego poczt-dyrektora Henryka *Schmückert*, kawalera orderów: krzyża Żelaznego klasy 1éj i Orła Czerwonego klasy 2éj z gwiazdą i wieńcem dębowym; Cesarsko-Rosyjskich orderów: św. Anny klasy 1éj z brylantami, św. Stanisława klasy 1éj i św. Włodzimierza klasy 3éj i t. d., którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, znalezionych w dobréj i należytéj formie, ugodzili się na następne artykuły:

I. O OBUSTRONNYCH ZWIĄZKACH POCZTOWYCH.

Art. 1. Dla przesyłania pomiędzy Cesarstwem Rosyjskiem i krajami Królewsko Pruskiemi korespondencji listowéj i posyłkowéj, która przez obustronne urzędy pocztowe ma być nawzajem oddawaną, równie jak i dla przewożenia pasażerów, będą utrzymywane regularne związki pocztowe. Istniejące teraz związki i pograniczne stacje pocztowe, pozostają tymczasowe niezmienione. Względem zmian, któreby w téj mierze późniéj okazały się być potrzebnemi, pozostawia się zarządom pocztowym obu Państw prawo zobopólnego zgodzenia się. Dla większéj jasności wypada nadmienić, że pod powyższem wyrażeniem Cesarstwo Rosyjskie, równie jak i pod ogólną nazwą Rosja, użytą w artykułach następnych, rozumieć należy Państwo Rosyjskie, łącznie z Królestwem Polskiem i Wielkiem Księztwem Finlandzkiem.

Art. 2. Każdy zarząd pocztowy ma staranie o dostawianie poczt i dodatkowych do nich bryczek i pojazdów do przeciwległéj stacji pocztowéj pogranicznéj i ponosi koszta za to dostawianie.

Koszta za przewożenie morzem obustronnych pakietów pocztowych z listami, przesyłanych parostatkami prywatnemi pomiędzy pocztami Rosyjskiemi i Pruskiemi lub innemi Niemieckiemi, albo też pomiędzy pocztami Rosyjskiemi i Szlezwickiemi, będą opłacane przez obustronne zarządy pocztowe w równych częściach.

Koszta zaś za przewożenie takowych pakunków pocztowych lądem

od portu, do którego zawijają rzeczone parostatki, do Pruskiego urzędu pocztowego odbiorczego, równie jak i od Pruskiego urzędu pocztowego wysyłkowego do punktu, od którego odchodzą te parostatki, będą ponoszone wyłącznie przez kasę pocztową Pruską.

Jeśli obustronne poczty lekkie i ciężkie, będą przewożone koleją żelazną, przez Macki, Szczakowo i Mysłowice, to opłata tranzytowa, należąca się Cesarsko-Austrjackiéj kasie pocztowéj, będzie uiszczaną przez Rosją i Prusy w równych częściach.

Art. 3. Każdy zarząd pocztowy winien jest potrzebną ilość tłumoków, torb i worków, a wrazie potrzeby i zegarków konduktorskich, dostarczać i utrzymywać swoim kosztem na całéj należącéj doń rozciągłości traktu.

Art. 4. Karty drożne, spisy pasażerów, oraz rejestra torb i pakietów pocztowych, przesyłane będą przez każde z umawiających się Państwo do tego tylko urzędu pocztowego pogranicznego, do którego one są wzajemnie obowiązane przewozić poczty.

Takowe karty drożne, spisy i rejestra, po zapisaniu na nich należytych adnotacji o czasie przybycia i odebrania poczty, będą niezwłocznie odsyłane napowrót przez powracającego konduktora lub pocztyliona.

Art. 5. Opłatę za miejsca pasażerów i przewyżkę wagi ich ładunku, pobiera każdy zarząd pocztowy, podług swojéj taryfy do przeciwległéj pogranicznéj stacji pocztowéj t. j. do tego miejsca, do którego ponosi koszta za przewożenie poczt. Waga bezpłatna ładunku pasażerskiego, ustanawia się przez każdy zarząd, dla podwładnéj mu dystancji.

Art. 6. Poczty lekkie i ciężkie, należące do nich powozy dodatkowe, tudzież powracające próżno konie pocztowe i powozy, uwalniają się wzajemnie od opłaty szosowéj i mostowéj, równie jak i od innych poborów drogowych.

II. O ODDAWANIU LISTÓW I POSYŁEK.

Art. 7. Ze strony Prus, bezpośrednio będą oddawane urzędom pocztowym Rosyjskim wszystkie listy i posyłki do Rosji adresowane, tak wręczane urzędom pocztowym Pruskim, jako i otrzymane przez nie z innych krajów obcych. Ze strony Rosji, będą bezpośrednio wręczane urzędom pocztowym Pruskim wszystkie listy i posyłki, tak oddawane na pocztę w Cesarstwie Rosyjskiem, i przeznaczone do tych miejsc, gdzie są ustanowione kantory pocztowe Pruskie, znajdujące się obecnie, oprócz ośmiu prowincji Państwa Pruskiego, i ziem Hohenzolernskich, także w Księstwach: Anhalt-Bernburgskiem, Anhalt-Dessauskiem, Anhalt-Kötenskiem, Waldek-Pirmontskiem, w posiadłościach Książąt Szwarcburgskich, we włości Wielkiego Księztwa Saskiego Allstedt, w Księztwie Oldenburgskiem Birkenfeld, oraz wolnych miastach Anzeatyckich, Hamburgu i Bremie, z ich obwodami. Oprócz tego Rosja będzie oddawała Prusom bezpośrednio i sztukami listy i posyłki, adresowane do innych Państw Niemieckich (wyjąwszy kraje należące do Austrji), jako też do Szwajcarji, Królestwa Niderlandzkiego, Belgji, Francji, półwyspu Pirenejskiego, Anglji i Irlandji, oraz do posiadłości Królewsko-Duńskich, do kolonij tych Państw i do Ameryki, jeżeli przesyłanie tych korespondencji inną drogą nie okaże się dogodniejszém pod względem czasu i taniości. Zarządowi pocztowemu Rosyjskiemu, pozostawione jest używanie poczt Pruskich, dla przesyłania listów i pakunków do Szwecji i Norwegji. W takim razie obliczanie portorji za tę przesyłkę, odbywać się będzie na tychże zasadach, jakie są przepisane dla innych, przez Prusy transito z Rosji idących posyłek.

Wrazie zobopólnego przesyłania listów i pakunków koleją żelazną przez *Macki*, *Szczakowo* i *Mysłowice*, oddawanie takowéj korespondencji odbywać się ma bezpośrednio w pakietach pocztowych, i przy rejestrach transito przez posiadłości Austrjackie.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

O LASACH BIAŁÉJ RUSI.

(Dalszy ciąg).

Jedynym zdaje się nam środkiem ku zaradzeniu temu złemu iść za wskazaniem saméj przyrody; to jest: oszczędzać istniejące lasy i dokonywać uprawy, jakiemi są: osuszanie bagien i zasiewy użyteczniejszych i właściwych gruntowi gatunków drzew, a przytém nie ustawać w udoskonaleniu rolnictwa. Myśl tę rząd pojmuje i stopniowo w wykonanie wprowadza. Jest to tylko wzór, którego wszyscy mieszkańcy ślepo trzymać się i naśladować winni. Tym tylko bowiem sposobem poprawić się mogą nieurodzajne grunta i powiększyć się łąki, następnie poprawi się rasa bydła i drobnych dziś nędznych koni, a tém samém i byt mieszkańców błogim się stanie. Lecz powtarzamy praca biednych wsparta usiłowaniem i zasiłkami możniejszych w stanie jest tego dokazać.

Niech zajrzą Pskowianie w owe czasy, kiedy Psków, nazywając się *młodszym bratem Wielkiego Nowogrodu* (a), zarówno z nim czynnym handlem doszedłszy bogactw, wielki handel prowadził z Hanzą i ościennemi krajami! Dla czegoż dziś on od swego starszego brata odróżnił się i upośledził się? Da czegóż dziś, kiedy Nowogrodzka gubernja liczy się do zamożniejszych w Cesarstwie, Pskowska z nią granicząca jest biedną? Odpowiadamy: praca i usilność doskonałości jest podstawą dobrego bytu mieszkańców.

Wypadałoby jeszcze z kolei rzeczy powiedzieć coś o zwierzętach w lasach gubernji Pskowskiéj chowających się, lecz czy może gruby zwierz chować się w tak nieobszernych, zniszczonych i młodych lasach? Są wprawdzie z drapieżnych wilki, boć to dla nich właściwe chrusty i bagna, są zające, bielaki i szaraki, boć to oni lubią laski przeplatane niwami, łączkami i górkami.

Z ptastwa widzieć można w tutejszych lasach bekasy, dubelty, słomki, kuropatwy i kaczki dzikie.

Z owadów lasom szkodliwych widzieć tu można niektóre ważniejsze, jakiemi są: *prządka sosnowiec* (phalaena bombyxpini), *chojniar sosnowiec* (tenthredo pini) *sówka brzozowiec* (phalaena noctua alni), *kornik drukarz* (bostrychus typographus), *kornik świerkowy* (bostrychus chaleo-

(a) Pskowianie za udzieloną r. 1348 pomoc Nowogrodzianom w bitwie pod Schlüsselburgiem nad rzeką Iżorą przeciw Szwedom wiedzionym przez samego króla Magnusa, otrzymali w nagrodę przyznanie zupełnéj niepodległości tak co do zarządu cywilnego jak i duchownego, do czego Nowogrodzianie dotąd pretensję rościli i na dowód téj równości czyli niezależności, Psków przezwany został *młodszym bratem Nowogrodu.*

graphus), *chrabąszcz* i inne, lecz tam gdzie ludzie lasy poniszczyli, owady niewiele mają do szkodzenia.

III.

O LASACH GUBERNJI WITEBSKIÉJ.

Gubernja Witebska leży między 57° 27′ i 54° 46′ szerokości północnéj, a 43° 24′ długości zachodniéj i 49° 32′ długości wschodniéj. Zawiera przestrzeni mil kw. 810 czyli 4,082,400 desiatin, któréj pod lasem jest 1,460,000 desiatin.

Gubernja ta podzieloną jest na 12 powiatów: Witebski, Połocki, Dynaburgski, Siebieżski, Newelski, Lepelski, Drysieński, Rzeżycki, Wieliżski, Surażski, Horodecki i Lucyński. W skład więc jéj wchodzą dawne województwa: Witebskie, Połockie i Inflantskie.

Witebsk (po białorusku *Widziebsk*), według prawdopodobieństwa osada Normandska, stawszy się grodem, należał do udziału księcia Połockiego, a następnie stawszy się stolicą osobnego księztwa w XIV wieku dostał się, w posagu po żonie Juljannie, Olgierdowi, synowi Giedymina W. Ks. Litewskiego. Tu Pskowianie przysłali r. 1342 swych posłów Jakóba i Józefa, prosząc Olgierda o pomoc przeciwkowi zakonowi Inflantskiemu. Roku 1345 Olgierd po Jawnucie wyniesiony został na tron Litewski. Gdy sławny ten wojownik, strudzony wiekiem i zwycięztwy ustąpił tron Litewski synowi swemu Jagielle, Swiatosław książę Smoleński, korzystając z wyjazdu tego księcia do Krakowa dla objęcia rządów Polskich, r. 1386 miasto Witebsk zrabował i spalił.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

7 ostatniej z rodu książąt Witebskich

WYCHÓW, PIELĘGNOWANIE i CHODZENIE OKOŁO ZWIERZĄT DOMOWYCH.

A. *Ogólne uwagi nad wychowem i utrzymywaniem zwierząt domowych.*

(Dalszy ciąg)

Koń dziki zwykle jest małego wzrostu, łeb ma stosunkowo za wielki, uszy ostro kończaste, czasem takiéj długości jak u swojskiego konia a czasem znowu tak długie jak u osła. Oczy ma żywe, grzywę krótką często kędzierzawą, a ogon mniéj suty i cokolwiek krótszy niż u swojskiego konia. Nogi od kopyta po kolana czarne, maść reszty ciała albo myszkowata, albo brunatno żółta (ciemno izabellowa), sierć (sierć, szerść), bardzo długa, gęsta, zbliża się więcéj do futra, niż do końskiéj skóry. Biega niezmiernie zwinnie i szybciéj od swojskiego konia i jest dziki i nie do pohamowania, a mozoły ułaskawienia nie opłacą się, gdyż w drugim roku po utracie wolności zwykle zdycha. Tabunom dzikich koni przewodniczy ogier.

b. Znakomitsze rasy koni.

1. *Koń arabski.*

Znamiona: wzrost średni, szczególnie kształtna postać, cokolwiek dłuższy niż wysoki i prędzéj chudy niż spasły. Łeb wzorowo piękny, czoło proste i spłaszczone, ucho nieco wielkie, ale dobrze usadzone, oko piękne i bystre, nos prosty z szeroko roztwartemi nozdrzami. Boki szczęk zwykle trochę za mięsiste. Kształtnie wyrzucona szyja, tuż przy kłębie lekkie wklęśnięcie, a kłąb nieco nizki i zaokrąglony. Grzbiet i lędźwie silne, krzyż prosty i pięknie ku osadzie ogona zaokrąglony, ogon dobrze osadzony. Uda wprawdzie ma cienkie, lecz silne muszkuły i ścięgna nadają téj części ciała szczególną moc, tak dalece, że lubo przegub zdaje się przydługi, jednakże koń nie przedeptuje nigdy (*). Kopyta ma trochę podługowate, koloru ciemno-popielatego i nadzwyczajnie elastyczne i mocne. Arabski koń jest bardzo lekki na nogach, wytrwały, łatwo znosi trudy dalekich i częstych podróży i marszów, bardzo wytrzymały na głód i pragnienie, i dla tychże zalet nader zdatnym jest do wojny i do polowania.

2. *Koń egipski.*

Różni się od poprzedniego delikatniejszą, więcéj suchą i cokolwiek wypukłą głową, cienką szyją, dłuższym krzyżem i wysoko osadzonym ogonem, również cienki ma przegub.

3. *Koń perski.*

Po koniu arabskim pierwsze trzyma miejsce tak co do cnoty, jako i do piękności. Łeb ma prosty i suchy, lubo znajdują się i takie, co na garbonosów zakrawają. Szyja smukła, pierś wązka, krzyż ostry, osada ogona dobra. Członki delikatne, kształtne, kopyta podłuższe, a rogu tak twardego, że często stają się za ciasne, albo rozpadają się. Zwykła maść koni perskich jest srebrno-siwa, ztąd można mniemać, że siwki nasze, które się siwemi rodzą, z Persyji ród swój wywodzą.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

HANDEL.

Gdańsk d. 28 lipca 1853 r. Handel zbożowy w Anglji nic z pożądanego nie stracił ożywienia. Ceny utrzymują się mocno z dążnością ku dalszemu podniesieniu, a znaczne dowozy natychmiast w miarę przycia idą na konsumcją.

	Pszenicy,	Jęczm.	Owsa,	Żyta	Bobu Grochu	Siem. lnian. Rzep.	Mąki centn.
z kraju . .	3,364	951	16,990	—	826	„	20,943.
z zagranicy	26,569	15,245	9,770	4,830	4,916	2,990	11,963.

Targi Szkockie, Irlandzkie i prowincjonalne temże samem życiem co i Londyński, odznaczały się.

We Francji stan rzeczy się nie zmienił. Rezerwa mąki w Paryżu zeszła na 42,000 cent. Żniwa w południowych departamentach rozpoczęte 2/3 lub 3/4 zwyczajnego zbioru obiecują, a są okolice gdzie dla zbytecznego zielska, zboże tylko na paszę skoszonem i użytem być może. Targi więc już wysokie daléj się podnoszą i nic nie przepowiada, aby żądanie na poźniéj ustać lub zmniejszyć się miało.

Holandja, Belgja i prowincje Nadreńskie, oraz wszystkie portowe targi zostały pociągnięte ruchem Angielskich i Francuzkich targów.

Na naszéj giełdzie w upłynionym tygodniu mniéj życia i mniéj ochoty do kupna okazywało się, raz dla nader wysokich żądań sprzedających, raz drugi dla braku okrętów i coraz podnoszącego się frachtu morskiego. Na rachunek Francuzki zakupiono tu do 1000 łasztów i rzecz niezawodna, że tranzakcje większych dosięgnęłyby propozycji, gdyby na okrętach nie zbywało.

(*) Przegub suchy i długi znamionuje siłę nóg zadnich, mięsisty zaś i gruby jest cechą słabości i wielką wadą u koni wierzchowych, za nadto długi przegub, bez silnych muszkułów, tęż samą wadę sprawia.
Przyp. Tłom

Od miesiąca kwietnia przeszło 800 okrętów port. nasz opuściło. z drzewem i zbożem, ale to wcale potrzebom tutejszego handlu nie od powiada i obrót interesów na naszym placu paralizuje.

Od ostatniego sprawozdania sprzedano pszenicy łasztów 475, żyta 27½.

Ceny utrzymały się zeszło-tygodniowe, tam jednak gdzie chciano koniecznie sprzedać, musiano przyjąć małą koncesję. Partje nadzwyczajnéj wyjątkowéj piękności doszły do 5% guld.

Płacono za łaszt wagi holl.		Guld. Prus.		korzec Warszawski. Rsr. kop.		Rsr. kop.
Psz. świeży z wody	130 —132	510 —545	5	75 —	6	15
〃	132 —134	520 —570	5	86 —	6	43
Żyta	〃 —125	〃 —385	〃	〃 —	4	35
Rzepaku	〃 — 〃	〃 —540	〃	〃 —	6	9

Na 19 berlinkach, 143 tratwach, przebyło Toruń 1,311 łasztów pszenicy, 35,664 belek sosnowych, 88 łaszt. klepki, 491 łaszt. bali dębowych.

Wysokosć wody w Toruuiu stóp 8 cali 3.

Kursa Zamian: Londyn 199½, Hamburg 45⅛, Amsterdam 102.

Makowski Kendziór i comp.

TAKSA BUŁEK, CHLEBA PSZENNEGO I ŻYTNEGO
na miesiąc Sierpień 1853 r.

BUŁKI I CHLEB PSZENNY.	Za kop. sr.	Ważyć ma funt.	Ważyć ma zoł.
Bułka mątowa	1¹/	—	21
Strucla mątowa	3	—	42
Bułka z mąki pośledniejszéj	1	—	30
Strucla z takiejże mąki.	3	—	90
Chleb stołowy bez względu na formę z takiejże mąki . .	6	1	84
Placek solony	½	—	27
CHLEB ŻYTNY PYTLOWY oraz CHLEB Z MĄKI MŁYNA PAROWEGO.			
Bochenek chleba	2½	—	89
〃 〃	5	1	76
〃 〃	10	3	56
CHLEB RAZOWY.			
Bochenek chleba	2½	1	20
〃 〃	5	2	40
〃 〃	10	4	80

TAKSA MIĘSA
na miesiąc Sierpień 1853 r.

I. WOŁOWINA.	Cena Rsr.	Cena kop.
Mięsa wołowego funt	—	6½
〃 krowiego lub z bukatów	—	6
Za polędwicy funt	—	13
〃 10 wiązek flaków	—	39
〃 serce całe	—	18
〃 wątrobę	—	17
〃 dudy z płucą i letkiem . .	—	10
〃 cynadry	—	10
〃 ozór	—	29
〃 podgardle	—	4
〃 głowę z mordą	—	39
〃 4 nogi	—	21
〃 kaptury bez części mięsnéj, jako w mięso już liczonéj	—	6½
〃 śledzionę	—	9½
〃 pud czystego łoju 40 funtów	3	12
〃 funt łoju	—	6½

II. WIEPRZOWINA.	Cena Rsr.	Cena kop.
Wieprzowiny ze skórą funt . .	—	7
Schabu funt	—	6
Za głowę i ozór	—	52½
〃 wątrobę, letkie, serce i płuca	—	22½
〃 nerki	—	5½
Sadła świego funt . . . . . . ,	—	14
Szmalcu topionego funt	—	17½
Słoniny świeżéj funt	—	11½
〃 wędzonéj funt	—	14
Za 4 nogi po pierwszą pęcinę	—	14

III. BARANINA.	Cena Rsr.	Cena kop.
Baraniny funt	—	5½
Za głowę	—	5½
〃 letkie z sercem	—	5½
〃 wątrobę	—	5½

TAKSA MIĘSA KOSZERNEGO.

Wołowiny funt po kop. 11½ — Baraniny funt po kop. 10½

Srednie ceny żywności na targach Warszawy i Pragi.
Dnia 17 (29) lipca 1853 r.

	Od rs.	Od kop.	Do rs.	Do kop.
Żyta czetwert	6	22½		
Pszenicy 〃	8	73		
Grochu polnego	6	41½		
〃 cukrowego . .	8	53½		
Fasoli	9	80		
Gryki	5	15		
Jeczmienia	5	3		
Owsa	4	22		
Mąki pszen. przedniéj .	11	10		
〃 ordynarnéj	7	89½		
〃 żytnéj pytlowéj .	5	88		
〃 gryczanéj	6	90		
Kaszy jaglanéj.	10	40		
〃 gryczanéj zw. .	8	55		
〃 drobnéj	16	88		
〃 jęczm. perł. . .	15	18		
〃 〃 ordyn. .	6	26½		
Siana pud	—	28		
Słomy pud	—	14	—	—
Siana fura 1-konna . .	2	85	4	35
〃 〃 2-konna . .	4	20	6	60
Słomy fura zwycz. .	1	12	2	55
Drzewa sosn. sążeń . .	8	65	—	—
Wół dobry	41	—	51	—
〃 sredni.	31	—	40	—
〃 lichy.	21	—	30	—
Ciele	3	32	—	—
Baran	2	18	—	—
Wieprz dobry	16	—	24	—
〃 sredni	12	—	15	—
〃 lichy	9	—	11	—
Masła pud	6	62	—	—
Słoniny 〃	4	60	—	—
Kartofli czetwert	2	43	—	—
Okowity wiadro . . .	2	99	—	—
Szumówki wiadro . . .	1	79	—	—

Sprowadzono w dniu 29 b. m. r. z Cesarstwa Rossyjskiego przez tutejszych kupców: wołów sztuk 712, z różnych miejsc Królestwa 29, ogółem wołów sztuk 741, wieprzy 723, cieląt 266, baranów 940, z tych zakupili rzeźnicy tutejsi na konsumcję mieszkańców: wołów sztuk 515, wieprzy 410, cielęta i barany wszystkie.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 17 (29) Lipca 1853 roku.		ŻĄDAJĄ Rs.	ŻĄDAJĄ kop.	DAJĄ Rs.	DAJĄ kop
1. WEXLE.					
Amsterdam 250 zł. H.	2 M.	—	—	—	—
Berlin 100 talarów	2 M.	91	65	—	—
Gdańsk 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
Hamburg 300 b. m. k.	2 M.	139	50	—	—
Londyn 1 funt sterl.	3 M.	6	17½	—	—
Moskwa 100 rub. sr.	1 M.	—	—	99	33⅓
Petersburg 100 rub sr.	1 M.	—	—	—	—
Paryż 300 franków	2 M.	74	25	73	95
Wiedeń 150 złr.	2 M.	—	—	—	—
Wrocław 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
2. MONETY.					
Pół-Imperjały		5	16	5	15
Holenderskie dukaty nowe		—	—	2	95
3. PAPIERY.					
Obligi Skarbowe 4-proc. za 100 rs. oprócz kuponu . .		—	—	89	—
Listy zastawne białe, daw. opr. kup. (*) za 100 zł. .		—	—	—	—
〃 〃 nowe		14	69	14	66
Obligacje Udziałowe na 300 zł.		—	—	—	—
〃 〃 Serje wylosowane		—	—	—	—
Obligacje czastkowe na 500 zł. oprócz kuponu . .		—	—	—	—
Certyfikaty Banku lit. A na 300 zł.		—	—	—	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za 100 zł.		—	—	—	—

wartość Kuponu od Listów zastawnych kop. 6⅙.

KURS GIEŁDY BERLINSKIEJ.

Dnia 23 Lipca 1853 r. PAPIERY.	żądają	płacą
Rossyjsko-Angielska Pożyczka 4½-proc.	102	—
Polskie Obligacje Skarbu 4-proc.	91¼	90½
Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5-proc. . .	99	98
lit. B. 200 . . .	23½	22
Polskie Listy Zastawne	—	—
〃 〃 〃 nowe	96½	—
〃 Obligacje Udziałowe 500 złotowe	92¼	—
〃 〃 300-złotowe	—	—

W Drukarni. J Ungei. — Wolno drukować, — W Warszawie dnia 19 (31) lipca 1853 r. — Cenzor. F. Sobieszczański.